

Evangelie naar Johannes

Beste lezer,

Met het Evangelie naar Johannes heeft u een deel van het bekendste boek ter wereld in handen: de Bijbel. Het is ook het meest verkochte en vertaalde boek. Al eeuwen lang lezen mensen in de Bijbel. Het is ook een veelbesproken boek. En niet zonder reden. Miljoenen mensen hebben er door de eeuwen heen het ware levensgeluk, de zaligheid in gevonden. De Bijbel is het Woord van God aan mensen. Daarin maakt Hij Zich bekend. Hij wil dat mensen Hem leren kennen. Dan alleen beantwoorden we weer aan het ware levensdoel: een leven tot eer van God.

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt (Johannes 17:3)

Als we God dus niet leren kennen, hebben we geen eeuwig leven met Hem. Het is daarom van levensbelang de Bijbel te gaan lezen. Daarin staat beschreven Wie God is, hoe God de mensen ziet, maar ook Wie God voor mensen wil zijn.

Oude Testament en Nieuwe Testament

De Bijbel bestaat uit twee delen: het Oude Testament en het Nieuwe Testament. Het Oude Testament gaat over de tijd vóór de geboorte van Jezus Christus, de Zoon van God. Het begint met Gods schepping van hemel en aarde, en ook van de mens. Het grote doel van de schepping is dat de mens leeft tot eer van God, in liefde en volkomen harmonie met Hem en met elkaar. Maar de mens verbrak die relatie en vertrapte Gods liefde. Hij scheurde zich los van God, de Bron van het leven. De zeer goede schepping werd hierdoor verwoest. Dood en verderf deden hun intrede (de zondeval, hierover kun je lezen in het boek Genesis, hoofd-

stuk 3). Maar God beloofde herstel door Jezus Christus. Deze belofte loopt als een rode draad door het Oude Testament.

In het Nieuwe Testament, het tweede deel van de Bijbel, wordt deze belofte vervuld met de geboorte van Jezus. Ook wordt het leven, de handelwijze en het spreken van Jezus op aarde hierin beschreven en ook hoe Hij moest lijden, is gestorven, begraven en opgestaan. Dat wordt vooral beschreven in de eerste vier boeken van het Nieuwe Testament, die de Evangelieën worden genoemd. Door het leven, lijden, sterven en weer opstaan uit de dood maakte Jezus het herstel mogelijk in de relatie tussen God en mensen. Alleen door het geloof in Jezus Christus is dat herstel mogelijk. Dat is het ware geluk, de zaligheid.

Deze uitgave

Het Boek Johannes is een van de vier beschrijvingen van het Evangelie uit het Nieuwe Testament. Het bijzondere van deze uitgave is dat behalve de tekst van de Statenvertaling ook allerlei uitleg is opgenomen, die het lezen in de Bijbel wat makkelijker maakt. Bijna elke tekst wordt toegelicht, en er wordt ook achtergrondinformatie gegeven. Deze informatie komt uit de Bijbel met Uitleg.

We hopen dat deze uitgave van het Evangelie naar Johannes uitnodigt om de hele Bijbel te gaan lezen. Bovenal hopen we dat God het lezen van Zijn Woord zegent aan uw of jouw hart.

Namens Bijbelcentrum.nl

'Ik ben de goede Herder; de goede herder stelt zijn leven voor de schapen' (Joh. 10:11). Als Jezus in het Johannesevangelie over Zichzelf spreekt, begint Hij in totaal zeven keer met de woorden 'Ik ben' (zie [11](#)).

IN HET KORT

AUTEUR: Johannes

PUBLIEK: Christenen in Klein-Azië

DATERING: Tussen 70 en 97 na Christus

INHOUD: Het leven, sterven en de opstanding van Jezus Christus

Wie schreef het Bijbelboek?

Het evangelie noemt verschillende keren een discipel 'welken Jezus liefhad' (Joh. 13:23, Joh. 19:26, Joh. 20:2 en Joh. 21:7 en 20). Hij heeft het evangelie geschreven (Joh. 21:24). Het evangelie noemt nergens de naam van deze discipel. In de Vroege Kerk wordt algemeen aangenomen dat deze discipel Johannes, de zoon van Zebedeüs is (zie 1). De inhoud van het evangelie bevestigt deze veronderstelling. De apostel Johannes wordt in het boek nergens met name genoemd. Johannes de Doper heet daarentegen gewoon 'Johannes'. Voor de auteur is het niet nodig om hem te onderscheiden van de apostel Johannes, wat in de andere evangeliën wel gebeurt. De 'discipel welken Jezus liefhad' trekt in het evangelie samen op met Petrus. Andere nieuwtestamentische boeken bevestigen dit beeld (zie Mark. 5:37, Mark. 9:2, Mark. 14:33, Hand. 3:1-4:23, Hand. 8:14-25 en Gal. 2:9).

Aan wie is het Bijbelboek gericht?

De gemeenten in Klein-Azië, voor wie Johannes in eerste instantie zijn evangelie schrijft, bestaan uit christenen met zowel een Joodse als een heidense achtergrond. Gelet op het doel van het evangelie (Joh. 20:30-31) schrijft Johannes ook met het oog op Joden en heidenen die nog geen christen zijn. Het Evangelie is Gods Woord voor de wereld (Joh. 3:16).

Wanneer is het Bijbelboek geschreven?

Volgens een oude traditie in de Vroege Kerk woont en werkt de apostel Johannes aan het einde van zijn leven (ca. 70-97 na Chr.) in Éfeze. Vanuit Éfeze houdt hij opzicht over omliggende gemeenten in de Romeinse provincie Asia (Klein-Azië). In deze tijd schreef de apostel zijn evangelie en zijn drie brieven (1-3 Johannes). Tussendoor is hij ook nog een tijd verbannen geweest op het eiland Patmos, waar hij het boek Openbaring schreef (zie de inleiding op Openbaring). Uit het evangelie blijkt dat het geschreven is na de dood van Petrus (Joh. 21:19), die rond 65 na Christus gestorven is. Het evangelie bevestigt ook dat Johannes zeer oud geworden is (Joh. 21:23).

HOE IS DE INDELING?

1-4	Inleiding over de Zoon van God en Zijn getuige, Johannes de Doper
5-10	Jezus treedt op in het openbaar, rond belangrijke Joodse feesten
11-12	Jezus' laatste teken (Lázarus)
13-17	Jezus' afscheidsrede op de avond voor het pascha
18-21	Jezus' verheerlijking in Zijn dood en leven

Wat is de kern?

Het doel van het evangelie van Johannes is dat mensen tot geloof in Jezus Christus, de Zoon van God, komen en zo eeuwig leven ontvangen (Joh. 20:31).

Wat is bijzonder?

ZOON VAN GOD Johannes schrijft zijn evangelie om de dwaling te bestrijden dat Jezus niet de Zoon van God is. Meermalen beschrijft Johannes hoe Jezus' wonderen en leer bewijzen dat Jezus écht Gods Zoon is, de beloofde Messías (Joh. 1:50, Joh. 4:29, Joh. 7:31, Joh. 9:35-38, Joh. 11:4 en Joh. 20:30-31). Hij is het 'vleesgeworden Woord': écht mens en tegelijk écht God (Joh. 1:1-2, Joh. 5:17-18, Joh. 10:30-33 en Joh. 20:28). Sommige

mensen erkennen dat Jezus inderdaad de Messías is, maar vullen deze verwachting anders in. Het resulteert in een poging om Jezus met geweld koning te maken (Joh. 6:14-15). Johannes laat zien dat dit een verkeerde Messiaanse verwachting is. Jezus is gekomen om Zijn leven te geven voor de Zijnen (Joh. 1:29, Joh. 6:51-58, Joh. 10:15 en Joh. 15:13). Dat kan Hij alleen als Hij daadwerkelijk Zoon van God is (zie HC, zondag 12 en 13 en NGB, art. 10).

EENHEID MET DE VADER Keer op keer benadrukt de Heere Jezus dat God (de Vader) Hem in de wereld gezonden heeft (Joh. 4:34, Joh. 5:36-38, Joh. 6:38-40, Joh. 7:16, Joh. 8:42, Joh. 12:49, Joh. 14:21 en Joh. 17:3). Hij is Gods Zoon, de volmaakte Gezant van God. In Zijn woorden en daden mag Hij Zich met de Vader vereenzelvigen. Hij spreekt en handelt namens de Vader. Daaruit blijkt de eenheid van spreken, willen en handelen tussen de Zoon en Zijn Vader. Hoewel Johannes keer op keer de eenheid tussen de Zoon en de Vader laat zien, blijft Jezus' ware afkomst voor buitenstaanders verborgen (Joh. 7:25-30).

'IK BEN' Als de Heere Jezus over Zichzelf

1. JOHANNES

Johannes is een beroepsvisser in het vissersbedrijf van zijn vader Zebedeus.

Samen met zijn broer Jakobus en een aantal andere personeelsleden werkt Johannes op het schip. Tot hij samen met zijn broer door de Heere Jezus geroepen wordt om Hem te volgen (Matth. 4:21-22). De moeder van Jakobus en Johannes is Salome (vgl. Matth. 27:56 met Mark. 15:47-16:1). Johannes is eerst een leerling geweest van Johannes de Doper (Joh. 1:35-43). Hij ontwikkelt een hechte vriendschap met de Heere Jezus. In zijn evangelie omschrijft hij zichzelf als de discipel 'welken Jezus liefhad' (Joh. 13:23).

Volgens de traditie werkt de apostel Johannes de laatste tientallen jaren van zijn leven in Éféze. Op hoge leeftijd wordt de apostel Johannes verbannen naar het eiland Patmos. Daar schrijft hij het Bijbelboek Openbaring.

spreekt, begint Hij in totaal zeven keer met de woorden 'Ik ben'. Jezus is het Brood des levens (Joh. 6:35), het Licht der wereld (Joh. 8:12), de Deur der schapen (Joh. 10:7), de goede Herder (Joh. 10:11), de Opstanding en het Leven (Joh. 11:25), de Weg, de Waarheid en het Leven (Joh. 14:6) en de ware Wijnstok (15:1). Met deze uitspraken openbaart Jezus Zich als de Zoon van God (zie [11](#)).

GELOOF EN ONGELOOF Het evangelie van Johannes beschrijft steeds de spanning tussen geloof en ongelooft (Joh. 3:36, Joh. 7:5, Joh. 8:27, Joh. 10:37-38, Joh. 11:45 en Joh. 20:24-31). Het ongelooft van de mensen om de Heere Jezus heen is steeds het onderwerp van Zijn toespraken. Zelfs binnen de discipelkring gaat

het om de spanning tussen geloof en ongelooft. Aan de ene kant volgen de discipelen Jezus overal. Aan de andere kant lezen we regelmatig dat zij op dat moment nog niet doorhebben wat er aan de hand is. Aan het einde van het evangelie wordt de spanning opgeheven, wanneer Thomas kan geloven (Joh. 20:24-29). Direct daarop volgt de oproep dat een ieder die dit evangelie leest, moet geloven in Jezus Christus, de Zoon van God (Joh. 20:30-31).

GETUIGEN In het evangelie van Johannes staan twee getuigen centraal. De eerste is Johannes de Doper (Joh. 1 en Joh. 3:22-36). Hij is de voorloper en wegbereider van de Heere Jezus en getuigt van Jezus, de Zoon van God.

Johannes de Doper is zelf de Messías niet, Jezus is Dat wel. Naar Hem wijst Johannes in zijn prediking en doop. De tweede getuige is Jezus Christus Zélf. Hij getuigt, uit eigen ervaring, van de Vader Die Hem gezonden heeft. De wonderen die de Heere Jezus doet, tonen aan dat Jezus daadwerkelijk door de Vader is gezonden (Joh. 5:31-37, Joh. 8:13-18 en Joh. 10:25). Jezus getuigt van Zichzelf, maar beroemt Zich daar niet op. Hij wijst heen naar de Vader. De evangelist Johannes sluit zich aan bij deze getuigen door het evangelie te schrijven en te getuigen van het leven, sterven en opstaan van Jezus (Joh. 19:35 en Joh. 21:24).

LEVEN Een centraal thema in het evangelie van Johannes is het leven dat de Heere Jezus geeft (Joh. 1:4, Joh. 3:15-16, Joh. 5:24-26 en Joh. 11:25-26). Het leven wordt ook wel omschreven door andere woorden, zoals 'licht' (Joh. 1:4 en Joh. 8:12), 'waarheid' (Joh. 1:14 en Joh. 18:37), 'vreugde' (Joh. 15:11 en Joh. 16:22) en 'vrede' (Joh. 14:27 en Joh. 16:33). Johannes gebruikt deze woorden in combinatie met de werkwoorden 'zijn in' en 'blijven in'. Het vreugdevolle leven dat de Heere Jezus geeft, geeft Hij namens

KERNWOORD VLEES

Vlees is in de Bijbel allereerst de aanduiding voor alles wat leeft. Ook de dieren zijn vlees. Wanneer mensen vlees genoemd worden, ligt de nadruk op broosheid en vergankelijkheid (Ps. 78:39). Het Woord is vlees geworden, betekent dan ook dat God in ons sterfelijk bestaan gekomen is (Joh. 1:14). Gods Zoon is echt mens geworden. Het woord vlees kan ook wijzen op onze bedorven aard. *Het vlees is niet nut* (Joh. 6:63). Ook Paulus noemt zichzelf vleeselijk, dat is geheel door zonde aangetast (Rom. 7:14). Hoewel Jezus geen zonde heeft gehad of gedaan, is Hij toch in het vlees geweest. Zo konden onze zonden Hem toegerekend worden. Hij is tot zonde voor ons gemaakt (2 Kor. 5:21). In het leven van Gods kinderen voltrekt zich een strijd tussen vlees en geest (Rom. 7:14-26). Het vlees is van onszelf (onze boze natuur), de geest is van God (onze door Gods Geest vernieuwde natuur). Iedere ware gelovige is tegelijk vlees en geest. De werken van het vlees en de vruchten van de Geest staan tegenover elkaar. In Johannes 1 vers 14 betekent 'vlees' ons menselijk bestaan. Gods Zoon is in Zijn vlees en bloed ons in alles gelijk geworden, met uitzondering van de zonde, van onze boze natuur.

de Vader. Hij geeft het alleen als de gelovigen 'zijn' en 'blijven' in de leer van de Heere Jezus. Het blijven in Jezus gaat net zo diep als de verhouding die de Zoon met de Vader heeft (Joh. 14:20).

VERHEERLIJING In het Hoge priesterlijk gebed (Joh. 17) bidt Jezus om de verheerlijking van Hemzelf en Zijn Vader (Joh. 17:1). Het thema van de verheerlijking keert vaker terug in het evangelie van Johannes. In de heerlijkheid van de Heere Jezus wordt Gods heerlijkheid zichtbaar (Joh. 1:14). De wonderen die Jezus doet, tonen iets van Zijn heerlijkheid (Joh. 2:11). Het evangelie laat zien

hoe de Heere Jezus door Zijn leven, sterven en opstanding heen verheerlijkt zal worden (Joh. 7:39 en Joh. 12:16). Dit betekent dat Jezus langzaam maar zeker steeds meer erkend zal worden als de Zoon van God (Joh. 16:14). Steeds meer mensen zullen geloven in Jezus, als het vleesgeworden Woord, als God Die Mens is geworden. De kroon op Jezus' verheerlijking is Zijn opstanding uit de dood. Daarin is Gods voornemen werkelijkheid geworden. Door de verheerlijking van de Zoon wordt ook de Vader verheerlijkt.

☞ De evangelist vertelt over Jezus' afkomst en identiteit: Hij is het vleesgeworden Woord. Johannes de Doper getuigt van Hem. De eerste discipelen worden geroepen.

Het vlees geworden Woord

1 In ^aden beginne was het Woord, en het Woord was ^bbij God, en het Woord was God.

a Spr. 8:22. 1 Joh. 1:1. b 1 Joh. 1:2.

2 ^cDit was in den beginne bij God.

c Joh. 17:5.

3 ^dAlle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt dat gemaakt is.

d Gen. 1:3. Ps. 33:6. Ef. 3:9. Kol. 1:16. Hebr. 1:2.

4 ^eIn Hetzelve was het Leven, en ^fhet Leven was het Licht der mensen.

e Joh. 5:26. 1 Joh. 5:11. f Joh. 8:12; 9:5; 12:46.

5 ^gEn het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft Hetzelve niet begrepen.

g Joh. 3:19.

6 ^hEr was een mens van God gezonden, wiens naam was Johannes.

h vers 33. Mal. 3:1. Matth. 3:1. Mark. 1:2, 4. Luk. 3:7; 7:27.

7 Deze kwam tot een getuigenis, om van het Licht te getuigen, opdat zij allen door hem geloven zouden.

8 Hij was het Licht niet, maar was *gezonden* opdat hij van het Licht getuigen zou.

9 ⁱDit was het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld.

i Joh. 8:12; 9:5; 12:46.

10 Hij was in de wereld, ^ken de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend.

k Hebr. 1:2; 11:3.

11 Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.

12 ^lMaar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, *namelijk* die in Zijn Naam geloven;

l Jes. 56:5. Rom. 8:15. Gal. 3:26. 2 Petr. 1:4. 1 Joh. 3:1.

13 Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn.

14 ^mEn het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (ⁿen wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader), ^ovol van genade en waarheid.

m Jes. 7:14. Matth. 1:16. Luk. 1:31; 2:7. n Matth. 17:2. 2 Petr. 1:17. o Kol. 1:19; 2:9.

15 ^pJohannes getuigt van Hem en heeft geroepen, zeggende: Deze was het van Welken ik zeide: Die na mij komt, is *vóór* mij geworden, want Hij was eer dan ik.

p vs. 26, 30. Matth. 3:11. Mark. 1:7. Luk. 3:16.

16 En ^quit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade.

q Kol. 2:10.

17 ^rWant de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden.

r Ex. 20:1, enz.

18 ^sNiemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, ^tDie in den schoot des Vaders is, Die heeft *Hem ons* verklaard.

s Ex. 33:20. Deut. 4:12. Joh. 6:46. 1 Tim. 6:16. 1 Joh. 4:12. t Matth. 11:27.

Johannes de Doper

19 En dit is ^vde getuigenis van Johannes, toen de Joden enige priesters en Levieten afzonden van Jeruzalem, opdat zij hem zouden vragen: Wie zijt gij?

v Joh. 5:33.

20 En ^xhij beleed, en loochende het niet, en beleed: Ik ben de Christus niet.

x Joh. 3:28. Hand. 13:25.

21 En zij vraagden hem: Wat dan? Zijt gij Elía? En hij zeide: Ik ben *die* niet. Zijt ^ygij de Profeet? En hij antwoordde: Neen.

y Deut. 18:18.

22 Zij zeiden dan tot hem: Wie zijt gij? opdat wij antwoord geven mogen dengenen die ons gezonden hebben; wat zegt gij van uzelfen?

1:1-2 Johannes begint zijn evangelie zoals Genesis begint (zie Gen. 1:1). Hij beschrijft Gods Zoon als het Woord. Dit Woord was in het begin, dat is: vóór de schepping. Het Woord was toen al bij God. Het Woord is God.

1:3 Alles wat God heeft geschapen, heeft Hij geschapen door het Woord, dat Gods Zoon is (zie Kol. 1:16 en Hebr. 1:2). Zonder Gods Zoon is niets tot stand gekomen. Het Woord is Zelf óók God; geen schepsel, maar Schepper.

1:4 In het Woord, Gods Zoon, ligt het leven. Door Hem is het leven geschapen. Hij is het Licht voor de mensen. Wanneer later Jezus van Zichzelf zegt dat Hij het Licht en het Leven is (Joh. 8:12 en Joh. 11:25), zegt Hij niets nieuws. Het was al in Hem, Gods Zoon, van vóór de schepping. Buiten Hem was en is er geen leven en licht. Voor mensen is er buiten Jezus alleen maar dood en duisternis. De centrale boodschap van dit evangelie klinkt vanaf het begin. Wie de Zoon heeft, heeft het Leven. Wie de Zoon volgt, zal in de duisternis niet wandelen.

1:5 Het Licht van het Woord schijnt in de duisternis. De duisternis is de plek waar geen Leven is. Daar regeert de vorst der duisternis met zijn machten. Die zorgen ervoor dat mensen het Licht niet zien. De duisternis wil het Licht niet begrijpen, maar heeft het ook niet gegrepen of in haar macht gekregen, zoals deze zin ook kan worden vertaald. Leven, licht en duisternis zijn ook centrale begrippen in Genesis (zie Gen. 1:3-5 en Gen. 1:20-31).

1:6-8 God stuurt een mens, Johannes de Doper, om te getuigen van het vleesgeworden Woord: Jezus. Johannes' getuigenis roept op tot geloof in Hem. Johannes de Doper is het Licht niet, maar getuigt van het Licht. Johannes krijgt als wegbeider een naam met een veelzeggende betekenis: de HEERE is genadig. Die genade schittert in

zijn profetisch getuigenis; dat er Licht en Leven te vinden zijn in het vleesgeworden Woord.

1:9-11 De evangelist vertelt Wie dan wél het Licht is. Jezus brengt verlichting voor alle mensen wanneer Hij in deze wereld komt. Hoewel door Gods Zoon de wereld is geschapen en Hij als mens op deze wereld heeft geleefd, hebben de mensen Jezus niet als Gods Zoon willen erkennen. Dat geldt voor de wereld, maar ook voor de Zijnen, Israël, het volk van Gods verbond. Zij (althans de meerderheid van hen) hebben Hem niet aangenomen. En Hij werd hun toch door God aangeboden, opdat zij in Hem zouden geloven. In dit voorwoord is de teleurstelling over het vervolg in dit evangelie al hoorbaar.

1:12-13 Tegenover de wereld en de Zijnen (vers 10-11) zijn er ook mensen die wél in Jezus gaan geloven. Zij mogen zichzelf kinderen van God noemen. Zij zijn niet op een natuurlijke manier (opnieuw) geboren (*niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans*), maar uit God. Dat zijn geen groepen, maar individuele personen: kinderen van Abraham en mensen van oost, west, noord en zuid. Zij horen het getuigenis van het Woord, Dat Leven en Licht is. Zij geloven in de Zoon van God met een oprecht geloof. En zij krijgen van Hem de bevoegdheid, de waardigheid, van het kinschap van God. Deze bevoegdheid is niet een vanzelfsprekend recht, zoals bij een kind van Abraham, of een menselijke keuze. Het kinschap van God is vrucht van wedergeboorte, van soevereine genade van God. Hij is het Die hun leven vernieuwd heeft.

1:14 Het Woord is mens geworden (*vlees geworden*, zie **K**) en heeft geleefd (*gewoond*) onder de mensen. Dit vers wordt wel het kerstevangelie van Johannes genoemd. Het Woord is en blijft de eeuwige God én werd een sterfelijk mens van vlees en

bloed, zoals wij (zie Filipp. 2:6-7). Zó kon Zijn Goddelijke heerlijkheid (zie Ex. 33:22 en Num. 14:10) onder ons openbaar worden. Zó heeft Jezus onder ons gewoond. Johannes gebruikt een woord dat betekent: wonen in een tent, een tabernakel. Het woord doet denken aan de woning van God bij Israël in de woestijn (zie Ex. 25:8-9); niet voor even, maar toch tijdelijk. Later zal het anders worden (zie Openb. 21:10). Maar zoals Jezus nu onder ons heeft gewoond, is Hij al de genadige vervulling van Gods waarachtige beloften.

1:15 Johannes de Doper zegt van Jezus dat Hij na hem komt en dus jonger is. Toch is Jezus ouder dan Johannes, omdat Hij van vóór Johannes' tijd is (vers 1).

1:16-17 Een overvloedige genade (*genade voor genade*) brengt Jezus met Zich mee. Er is een volheid bij Hem die onuitputtelijk is. Mozes' wet bestaat al heel lang. Deze wet hebben de Joden van Mozes ontvangen. Hij is de belangrijkste persoon uit het Oude Testament. Maar in Jezus Christus, Gods Zoon, geeft God Zijn genade en de waarachtige vervulling van al Zijn beloften (zie Ex. 34:6). Dat alles ligt opgesloten in de onuitsprekelijke gave van het vleesgeworden Woord. Voor het eerst in het evangelie wordt de Naam 'Jezus Christus' genoemd.

1:18 Niemand heeft ooit God gezien. Gods Zoon wel. Hij heeft zelfs heel duidelijk uitgelegd (*verklaard*) Wie God is. Letterlijk staat er in het Grieks: Jezus heeft Hem geëxegeteiseerd, dat betekent: duidelijk uitleggen in woord, daad en Persoon. Gods Zoon is als het ware het gezicht van Zijn Vader. Jezus zegt later: 'Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien' (Joh. 14:9).

1:19-20 Johannes de Doper legt uit aan de priesters en Levieten uit Jeruzalem, dat hij niet de Messias (*Christus*) is.

23 Hij zeide: ^aIk ben de stem des roependen in de woestijn: Maakt den weg des Heeren recht; gelijk Jesaja, de profeet, gesproken heeft.

z Jes. 40:3, Matth. 3:3, Mark. 1:3, Luk. 3:4.

24 En de afgezondenen waren uit de farizeeën.

25 En zij vraagden hem en spraken tot hem: Waarom doopt gij dan, zo gij de Christus niet zijt, noch Elía, noch ^ade Profeet?

a Deut. 18:18.

26 Johannes antwoordde hun, zeggende: ^bIk doop met water, maar Hij staat midden onder ulieden, Dien gij niet kent;

b Matth. 3:11, Mark. 1:7, Luk. 3:16, Hand. 1:5; 11:16; 19:4.

27 Dezelve is het Die na mij komt, Welke vóór mij geworden is, Wien ik niet waardig ben dat ik Zijn schoenriem zou ontbinden.

28 Deze dingen zijn geschied in Bethábara over de Jordaan, waar Johannes was dopende.

29 Des anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: ^cZie, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt.

c vers 36, Jes. 53:5, 7.

30 Deze is het van Welken ik gezegd heb: Na mij komt een Man, Die vóór mij geworden is, want Hij was eer dan ik.

31 En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israël zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen dopende met het water.

32 ^dEn Johannes getuigde, zeggende: Ik heb den Geest zien nederdalen uit den hemel gelijk een duif, en Hij bleef op Hem.

d Matth. 3:16, Mark. 1:10, Luk. 3:21.

33 En ik kende Hem niet; maar Die mij gezonden heeft om te dopen met water, Die had mij gezegd: Op Welken gij den Geest zult zien nederdalen, en op Hem blijven, ^eDeze is het Die met den Heiligen Geest doopt.

e Matth. 3:11.

34 En ik heb gezien en heb getuigd, dat Deze de Zone Gods is.

De eerste discipelen

35 Des anderen daags wederom stond Johannes, en twee uit zijn discipelen.

36 En ziende op Jezus, *daar* wandelende, zeide hij: ^fZie, het Lam Gods.

f vers 29, Ex. 12:3, Jes. 53:7, Hand. 8:32.

37 En die twee discipelen hoorden hem *dat* spreken, en zij volgden Jezus.

38 En Jezus Zich omkerende en ziende hen volgen, zeide tot hen:

39 Wat zoekt gij? En zij zeiden tot Hem: Rabbi (hetwelk is te zeggen, overgezet zijnde, Meester), waar woont Gij?

40 Hij zeide tot hen: Komt en ziet. Zij kwamen en zagen waar Hij woonde, en bleven dien dag bij Hem. En het was omtrent de tiende ure.

41 Andréas, de broeder van Simon Petrus, was een van de twee die het van Johannes gehoord hadden en Hem gevolgd waren.

42 Deze vond eerst zijn broeder Simon, en zeide tot hem: Wij hebben gevonden den Messías, hetwelk is, overgezet zijnde, de Christus.

43 En hij leidde hem tot Jezus. En Jezus hem aanziende zeide: Gij zijt Simon, de zoon van Jona; gij zult ^ggenaamd worden Céfas, hetwelk overgezet wordt: Petrus.

g Matth. 16:18.

Filippus en Nathánaël

44 Des anderen daags wilde Jezus heengaan naar Galiléa, en vond Filippus en zeide tot hem: Volg Mij.

45 ^hFilippus nu was van Bethsáida, uit de stad van Andréas en Petrus.

h Joh. 12:21.

46 Filippus vond ⁱNathánaël en zeide tot hem: Wij hebben Dien

1:21-23 De Levieten en priesters vragen aan Johannes wie hij dan wel is. Elia? Of een andere belangrijke profeet? Johannes antwoordt ontkennend. Zijn ontkennende antwoorden worden steeds korter. De priesters en Levieten moeten verslag uitbrengen in Jeruzalem, dus ze willen een antwoord. Wat zegt Johannes zelf, wie hij is? Johannes antwoordt met een tekst uit Jesaja (zie Jes. 40:3). Johannes is degene die roept in de woestijn om de weg voor te bereiden voor de komst van de Messias (zie **2**).

1:24-25 De priesters en Levieten die zijn gestuurd (afgezonden) horen bij de farizeeën. Ze vragen aan Johannes de Doper waarom hij dan doopt als hij niet de Messias, Elia of een andere profeet is.

1:26 Johannes antwoordt dat hij met water doopt. Hij is slechts een voorloper van Jezus. Jezus is al onder de mensen, maar ze hebben het nog niet door.

1:27 Jezus komt na Johannes, maar was er al vóór hem, vóór de schepping (Joh. 1:1). Johannes voelt zichzelf niet waardig om voor Hem zelfs het allerminste slavenwerk te doen: de riemen van Zijn sandalen losmaken.

1:28 Johannes de Doper is actief bij een dorp naast de Jordaan waar de Jordaan ondiep is, namelijk Bethábara (betekent letterlijk: veerhuis).

1:29 Als Jezus een dag later bij Johannes komt, getuigt Johannes van Hem. Hij noemt Jezus het Lam van God (zie Jes. 53:7 en Openb. 5:6-13), Dat de zonde van de wereld wegneemt. Jezus is het volmaakte Offerlam, op Wie Johannes de Doper, de zoon van de priester Zacharias, de mensen mag wijzen.

1:30 Jezus, Die hier nu rondloopt, is Degene van

2. PROFETIE

Regelmatig geeft Johannes in zijn evangelie aan dat een oudtestamentische profetie in vervulling gaat. Meestal gebeurt er dan iets bijzonders. Johannes geeft daarmee aan dat Jezus daadwerkelijk de Messias is, Die in het Oude Testament is beloofd. Keer op keer gaan beloften en profetieën in vervulling. Woorden die door de profeten zijn gesproken, worden tijdens Jezus' leven vervuld. Hoewel Johannes vaak de Joden in het algemeen beschuldigt van ongelof, toont hij hiermee ook aan dat Jezus echt tot het Joodse volk behoort. Jezus vervult de oudtestamentische beloften. De profeten zijn voor de Joden van groot belang; en Johannes laat zien dat juist die profeten keer op keer spreken over Jezus, de Messias.

Wie Johannes keer op keer heeft getuigd. Johannes herinnert tegelijk aan het woord dat hij gisteren sprak (Joh. 1:27).

1:31-32 Johannes zegt dat hij eerst niet wist Wie Jezus was. Maar hij weet nu zeker dat deze Jezus de Zoon van God is. Toen Johannes Jezus doopte, kwam immers de Heilige Geest als een duif uit de hemel (zie de uitleg bij Matth. 3:16-17).

1:33-34 God had tegen Johannes gezegd dat Degene op Wie de Geest zou neerdalen, met de Heilige Geest zou dopen. Hij is de Zoon van God. Daarvan getuigt Johannes de Doper.

1:35-37 Een dag later is Johannes weer actief, samen met twee van zijn discipelen. Als Jezus langskomt, wijst Johannes naar Hem en noemt Hem weer het Lam van God. Zijn twee discipelen horen dat en volgen Jezus.

1:38-40 Jezus draait Zich om en vraagt aan de twee discipelen wat ze willen (Wat zoekt gij?). Ze willen weten waar deze Meester woont. Ze verlangen Zijn onderwijs, zo blijkt uit de manier waarop ze Hem aanspreken (Rabbi). Jezus nodigt hen uit om te zien waar Hij verblijft. De twee discipelen blijven de hele dag bij Jezus. Met de tijdsaanduiding

'het was omtrent de tiende ure' (tien uur 's morgens) geeft de evangelist aan hoe belangrijk dit moment voor die twee is. Dit kan ook betekenen dat hij zelf een 'van de twee' is (vers 41).

1:41-43 Andrés is een van de twee discipelen (zie **3**). Hij roept zijn broer Simon Petrus er snel bij en vertelt aan Simon dat ze de Messias hebben gevonden. Als Simon bij Jezus komt, krijgt hij gelijk een nieuwe naam. Simon, de zoon van Jona, zal voortaan Céfás worden genoemd. Céfás is Aramees voor 'rots' of 'steen'. Vandaar de Griekse naam 'Petrus', die hetzelfde betekent (zie Matth. 16:18).

1:44-45 De volgende dag vertrekt Jezus naar Galiléa. Hij komt Filippus tegen, iemand uit Bethsáida. Daar wonen ook Andrés en Petrus. Jezus nodigt Filippus uit Hem te volgen.

1:46-47 Filippus vertelt aan Nathánaël (zie **3**) dat hij de Messias heeft gevonden. Het is Jezus, de Zoon van Jozef uit Nazareth. Nathánaël vraagt aan Filippus of er iets goeds kan komen uit een dorp als Nazareth. Filippus antwoordt dat Nathánaël maar moet komen om het met eigen ogen te zien.

www.bijbelcentrum.nl

Online Bijbelcursus

www.onlinebijbelcursus.nl